

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף כ' למסקנא

דף כ' ע"ב

א. עז שקפצה על החבית כדי לאכול את הפת שעל פיה, ונשבר החבית, משלם נזק שלם על הפת ועל החבית, שמאחר שדרכה לאכול את הפת, דרכה גם לשבור את החבית.

ב. בהמה ברשות הרבים, שפשטה צוארה ואכלה מעל גבי חברתה, חייבת, שגבי חברתה כחצר הניזק. וכן ההולך ברשות הרבים, וקופתו מופשלת לאחוריו, ופשטה בהמה צוארה ואכלה ממנו, חייבת כחצר הניזק. ואם קפצה, שאין דרכה בכך, משלמת חצי נזק כדין קרן.

ג. בהמה שגלגלה עמיר מרשות היחיד לרשות הרבים, ואכלתו ברשות הרבים, נסתפקו בגמרא אם הולכים אחר מקום האכילה ופטורה, או שהולכים אחר מקום הלקיחה וחייבת. וכן משוי שמקצתו ברשות הניזק, ומקצתו ברשות הרבים, וגלגלה הבהמה את כולו לרשות אחד ואכלתו, הדבר ספק אם הולכים אחר מקום האכילה, וכשגלגלתו לרשות היחיד חייב, ואם גלגלתו לרשות הרבים פטור. או שהולכים אחר מקום הלקיחה, ועל מה שהיה בתחילה בפנים חייבת, ועל מה שהיה בחוץ פטורה.

ד. ואם היה משוי של שחת שעליו ארוכין, וראשו אחד בפנים וראשו אחד בחוץ, וכשגוררו בצד האחד, הצד השני הולך ובא כנגדו, חשוב

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

כאילו כולו מונח במקום אחד, והולכים אחר מקום הבהמה, שאם גוררתו לרשות הרבים פטורה, ואם גוררתו לרשות היחיד חייבת.

ה. אכלה כסות וכלים ברשות הרבים, לשמואל ורבי יוחנן חייבת כדין קרן ברשות הרבים. ולרב פטור, כי "כל המשנה, ובא אחר ושינה בו, פטור".

ו. שתי פרות ברשות הרבים, רבוצה ומהלכת, בעטה רבוצה במהלכת חייבת. בעטה מהלכת ברבוצה פטורה, כי כל המשנה ובא אחר ושינה בו פטור. וגם רבי יוחנן לא חייב אלא בכסות וכלים, שכן דרכם של אנשים להניחם ולפוש, אבל בפרה רבוצה מודה.

ז. בהמה שאכלה ברשות הרבים משלמת מה שנהנית, ו"א דמי עמיר (קשין ותבן), כי גם אם אכלה שעורין כדי שביעתה, יכול לומר לו הייתי מאכילה קשין ותבן. ו"א דמי שעורים בזול, אף על פי שאינו רגיל להאכילה אלא עמיר.

ח. אכלה ברשות הרבים חיטים או דבר הרע לה, פטורה, שהרי לא נהנית.

דף כ"ע"ב

א. הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, אם החצר אינו עומד לשכירות, והדר בה אינו עשוי לשכור, פטור, שהרי "זה לא נהנה וזה לא חסר". אם החצר עומד לשכירות והדר בה עשוי לשכור, חייב, ש"זה נהנה וזה חסר".

ב. ואם החצר אינו עומד לשכירות, והדר בה עשוי לשכור, ש"זה נהנה וזה לא חסר", ו"א שצריך להעלות לו שכר. ו"א שאינו צריך. ואם הדר בו משחיר את הכתלים, הכל מודים שצריך לשלם לו שכרו, שהרי "זה נהנה וזה חסר".

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

ג. המקיף את שדה חברו משלש רוחותיו, וגדר את שלש הרוחות בינו לבין השדות של חברו, אין מחייבין את הניקף לשלם, שלא הועיל לו כלום, שהרי שדהו פתוחה מצד רביעית. ואם גדר גם את הרביעית, לתנא קמא מחייבין את הניקף לשלם לכל הרוחות, גם לסובר שיזה נהנה וזה לא חסר פטור, כי יש למקיף חסרון, שאילו לא היה ניקף בתוכו, לא היה מקיף אלא מבחוץ, ובגלל הניקף צריך להקיף יותר. ולרבי יוסי אם עמד ניקף וגדר את הרביעית, מגלגלין עליו את הכל, אבל אם גדר המקיף את הרביעית, פטור הניקף, שיכול לומר לו, די לי בגדר של קוצים.

ג. הבית והעלייה של שנים שנפלו, ורצה בעל העלייה לבנות, ובעל הבית אינו רוצה, בעל העלייה בונה בית ויושב בה, עד שיתן לו בעל הבית יציאותיו. ובעל העלייה אינו צריך לשלם לבעל הבית את שכרו גם אם זה נהנה וזה לא חסר חייב, כי הבית משועבד לעליה, ויש לבעל העלייה זכות לדור בו.

ד. גזבר שנטל אבן או קורה של הקדש, לא מעל, שהרי לא הוציאה מרשות הקדש. נתנה לחבירו, הוא מעל וחבירו לא מעל. בנאה לתוך ביתו, לא מעל, שעדיין ברשות הקדש היא. הניחה על פי ארובה ודר תחתיה שוה פרוטה, מעל. וגם לסובר שהדר בחצר חברו שלא מדעתו אין צריך להעלות לו שכר, הקדש שלא מדעת כהדיוט מדעת, שהרי ישנה לדעת שכינה.

Beit HaEliya

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etroq.net.il